

[Aksel Larsen.]

er ikke blevet bekendtgjort i den officielle Regeringspresse, men i den uofficielle, og vi ved udmærket vel, at Regningen kommer senere i Form af en Række direkte og indirekte Skatter, Statslaan og forskellige andre Ting. Men om selve Lovforslaget vil jeg sige, at det bekræfter sig nu, hvad vi Kommuner hævdede, da det sidst var til Behandling her i Folketinget, og det er blevet bekræftet ganske tydeligt, ikke alene gennem den Behandling, Lovforslaget har faaet i Landstinget, men ogsaa gennem den Behandling, det bliver gjort til Genstand for i den socialdemokratiske Presse rundt om i Landet, at det drejer sig ikke her om at hjælpe de kriseramte, navnlig drejer det sig ikke om at hjælpe de arbejdsløse, men det drejer sig om dels at lave en Valgmånvre af Hensyn til Kommunevalgene, dels at aflaste visse Kommuners betrængte Budgetter, intet andet, og det bliver en kolossal Skuffelse for de arbejdsløse, der endnu tror paa Socialdemokratiet — i enkelte Byer findes der nogle —, det bliver en kolossal Skuffelse for dem, naar dette Lovforslag føres ud i Livet og praktiseres af de socialdemokratiske Kommuner.

Jeg staar her med „Silkeborg Social-Demokrat“, som i Lørdags bragte en længere Artikel om, hvad Vinterhjælpen kommer til at betyde for de arbejdsløse i Silkeborg. Bladet konstaterer, som det fremgaar af Loven, at Hjælpen skal bruges til de fire B'er: Brændsel, Belysning, Beklædning og Bolig, og det gaar videre og skriver: Det vil sige, at den Hjælp, Hjælpekassen hidtil har ydet til Husleje, Belysning og Brændsel, vil i Fremtiden blive ydet i Henhold til denne Lov, altsaa, Hjælpekassen bliver aflastet, og Kommunen faar mere Refusion. Og derpaa fortsætter Bladet ordret — det drejer sig om en enkelt Sætning, jeg gerne vil citere —:

„Men deraf følger ogsaa, at Vinterhjælpen naturligvis ikke kommer til at betyde saa meget for de arbejdsløse i Silkeborg.“

Nej, saadan er det i Silkeborg, og saadan er det i en Masse andre Kommuner, at Kommunerne er nødt til paa Grund af de arbejdsløse Massers Tryk at bevilge dem Huslejhjælp, betale deres Skat og Lysregning, yde dem Brændselshjælp, og nu skal Kommunerne i Fremtiden have Lov til at gøre det efter denne Lov. Det vil sige, at denne saakaldte Vinterhjælp gaar i en Bue udenom de arbejdsløse, de mærker den ikke, selve deres økonomiske Tilstand ændrer sig ikke, men Kommunernes Bud-

getter bliver aflastet — det er det, der sker. Der er ganske vist et fjerde B, Beklædning. Hvad der menes med det, er ikke udtrykt hidtil, men der er jo ikke stor Fare for, at der udbetales store Summer til de arbejdsløse til det Formaal, naar først og fremmest de kommunale Ydelser skal sikres, derpaa skal Hjælpekassen aflastes for sin Huelejhjælp o. s. v. Det er omtrent af samme Kaliber som det, man kaldte Krisehjælp til Landbruget; Landbruget skulde hjælpes, og det skete paa den Maade, at man fra Statskassen betalte nogle Beløb til Kommunekasserne, vel intet andet, og det samme skal ske her paa den anden Maade. Men man gaar ud under store Basuntoner og siger til de arbejdsløse: Her har I en kolossal Bunke Hjælp.

Dertil kommer naturligvis Lovens almindelige Princip, som vi tidligere har udtalt os om, at der overhovedet ikke er Tale om, at Kommunerne har Pligt til at anvende Loven; de kan, hvis de vil, bevilge indtil 85 og indtil 50 Kr., men de behøver ikke at gøre det, de kan nøjes med at give 5 eller 10 Kr. til de arbejdsløse, undtage de ugifte o. s. v., det afhænger alt sammen af Kommunernes Skøn. Og ligesaa forholder det sig med det Afsnit, der taler om, at selv om en Mand har faaet Fattighjælp, kan han godt faa Vinterhjælp, hvis Fattighjælpen skyldes Trang foraarsaget ved Arbejdsløshed. Vi har haft den Ændring til Behandling her i Tinget, og jeg vil blot yderligere sige om den, at naar en Kommune har ladet en Mand, paa Grund af Arbejdsløshed og Trang, komme under Fattigvæsenet, saa er det uhyre flinkt, at man giver den samme overordentlig socialt og humanit indstillede Kommune Ret til, hvis den synes det nødvendigt, at give Manden noget udover Fattighjælpen.

Der er vist ikke stor Fare for, at den Paragraf faar synderlig megen Betydning, udover naturligvis, at Kommunen kan skære Manden ned i Fattighjælp, give ham noget af den som Vinterhjælp og saa faa Hjælpen refunderet i større Omfang fra Statskassen. Men det vil altsaa sige, at denne Lov ikke har noget som helst med Vinterhjælp at gøre, det er blot et Navn, man giver den. De arbejdsløse har rejst Kravet, Regeringen skal forsøge at gøre sig populær, og saa siger den: Vi giver Vinterhjælp! Men i Virkeligheden faar de arbejdsløse saa godt som ingenting. Ved Vinterhjælp skulde forstaaes: i Vinterens Hjerte en øjeblikkelig Sum en Gang for alle, til Dækning af paatrængende Udgifter, Anskaffelse af Tøj o. s. v. Man bilder de ar-